

Sygn. akt III CSK 312/14

POSTANOWIENIE

Dnia 16 stycznia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Gudowski

w sprawie z powództwa W. K.
przeciwko W. K.
o zobowiązanie do złożenia oświadczenia woli,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 16 stycznia 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powódki
od wyroku Sądu Apelacyjnego
z dnia 11 marca 2014 r.,

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i zasądza od powódki na rzecz pozwanego kwotę 3 600 zł (trzy
tysiące sześćset zł) tytułem zwrotu kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 11 marca 2014 r. Sąd Apelacyjny w sprawie o zobowiązanie do złożenia oświadczenia woli oddalił apelację powódki od wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 24 września 2013 r..

Od wyroku Sądu drugiej instancji powódka wniosła skargę kasacyjną, wskazując na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego i na „konieczność jednoznacznej interpretacji zasad służących ustaleniu kryteriów definiowania pojęcia rażącej niewdzięczności w rozumieniu art. 898 § 1 k.c.”, a także na „potrzebę jednoznacznego określenia znaczenia i funkcji procesowej przesłuchania informacyjnego w trybie art. 212 k.p.c”. Ponadto skarżąca podniosła, że skarga jest oczywiście uzasadniona.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Pojęcie „rażąca niewdzięczność” było wielokrotnie objaśnione w orzecznictwie, w którym podkreśla się, że o istnieniu podstaw do odwołania darowizny z powodu rażącej niewdzięczności decydują w każdym wypadku konkretne okoliczności, rozważane na tle zwyczajów panujących w określonym środowisku społecznym (por. uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego – zasada prawna – z dnia 7 stycznia 1967 r., III CZP 32/66, OSNC 1968, nr 12, poz. 199, oraz wyroki Sądu Najwyższego z dnia 6 października 2004 r., II CK 39/04, nie publ., z dnia 4 lutego 2005 r., I CK 571/04, nie publ. i z dnia 15 lutego 2012 r., I CSK 278/11, nie publ., a także postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 lutego 2012 r., I CSK 284/11, OSP 2013, nr 1, poz. 3). Jurysdykcyjny akt subsumpcji należy do sądu *meriti*. Do tego sądu należy także kwalifikowanie określonego stanu faktycznego jako „rażącej niewdzięczności”; nie jest możliwa unifikacja tego pojęcia ani stworzenia jego uniwersalnej syntezy (por. np. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 11 sierpnia 1998 r., II CKN 218/98, nie publ. i z dnia 22 marca 2001 r., V CKN 1599/00, „Prokuratura i Prawo” 2002, nr 5, wkładka, s. 40).

Do sądu *meriti* należy także ocena dowodów oraz rekonstrukcja stanu faktycznego. Z tych względów kontrola kasacyjna w tym zakresie jest wyłączona albo w istotny sposób ograniczona. Trudno zatem przyjąć istnienie zagadnienia

prawnego uzasadniającego przyjęcie skargi, a teza o oczywistej zasadności skargi nie została wykazana.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.), o kosztach postępowania orzekając na podstawie art. 98 § 1 w związku z art. 398²¹ i art. 391 § 1 k.p.c.